

кого за сына, за утѣшеніа на безчадство то си, и за да иматъ наслѣдника на имѣніе то си. Кога обаче го направатъ сына, не соз голы хораты, но по законъ, соз совершеніе на священны молитвы. Защо то споредъ това сродство, кои то зематъ сына, ставатъ родители, а всиновленни те ставатъ чада, и не могатъ да са зематъ въ сопрѣжество. И трѣба онзи кой то ище да си земе сына храненика, да е на совершенна иликіа, споредъ Арменопѣла, сирѣчь патнадесать или шестнадесать години и по голѣмъ на иликіа отъ храненика. Законо убо при властаръ возбранява да не зема храненикъ жена та на баща си да речемъ, нито баща та да зема жена та на храненика си, защо то една та има чинъ да са нарича майка на храненика, а другъ та снаха на положеннаго баща, и е а. помсз. Но нито дъщеря та или доведеница та на положеннаго си баща може да земе храненикъ, защо то мѣ са на мѣсто брата, и е второй помсз. Нито майка та или сестра ѳ, (сирѣчь лела та) на положеннаго си баща може да земе. Защо то една та има чинъ да мѣ са нарича баба, а другъ та лела голѣма. И една та е второй помсз, а другъ та четвертый. Но нито може да земе внѣка отъ сына на положеннаго си баща. Нито може да земе нѣкой храненица та на дѣда си. Защо то са вмѣнява сестра на баща мѣ, а немѣ